

lignes efter den for begge Kommuner gældende Rateskala. Dette medfører, at det, som Københavns Kommune faar af de store Indtægter — og det er dem, det kommer an paa —, er aldeles urimelig lidt. Jeg skal give det ærede Medlem et Par Tal, der viser dette. Ved Udligning af Opholdsskatten paa Frederiksberg i 1922—23 udgjorde den samlede ansatte Indtægt for Skatteydere med Indkomster af 6 000 Kr. og derover 111 Mill. Kr. Ved Udligningen af Erhvervsskatten i København for 1922—23 udgjorde Erhvervsindtægter i København paa 6 000 Kr. og derover for Beboere paa Frederiksberg ca. 51 Mill. Kr. eller 46 pCt. af de paa Frederiksberg ansatte Indtægter paa 6 000 Kr. og derover. Selv om der nu maaske kan være en lille Forskel hist og her i Opgørelsen, er dette Tal i det store og hele vejledende. Man kan gaa ud fra som aldeles givet, at over 40 pCt. af de paa Frederiksberg ansatte Indtægter paa 6 000 Kr. eller derover hidrører fra Erhverv i København. Man kan jo saa stille sig paa det Standpunkt, at man siger — og det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds optraadte med betydelig Sikkerhed, hvad han jo kan, beskyttet som han er af det Regeringsflertal, han tilhører —: Vi vil opretholde denne uretfærdige Tilstand, vi vil fremdeles underbinde — af en eller anden Grund, hvilken det nu maatte være — det økonomiske Liv i Københavns Kommune, vil fremdeles af en eller anden Grund, hvad det nu maatte være, beskytte Frederiksberg og de Velhavere, som bor derude og dér har en Præferencstilling. Det kan man gøre, saa længe man har Magt dertil. Men det er et saa topmaalt uretfærdigt og urimeligt og usagligt Standpunkt, at den Tid, de Herre vil kunne blive staaende derpaa, sikkert ikke bliver ret lang.

Bækgaard: Naar jeg har bedt om Ordet, er det naturligvis ikke for at gaa ind paa den Polemik, der føres mellem Repræsentanterne for København og Frederiksberg. Den er efter min Mening blevet noget vidfløjtig, og efter min Mening blev der ogsaa af den sidste ærede Taler brugt nogle meget stærke Udtryk med Hensyn til Uretfærdigheden af det bestaaende. Det vil vel altid, som jeg i nogen Grad betonedes i min første Udtalelse, bero paa et Skøn, hvorledes Skatten skal deles mellem Erhvervskommunen og Opholdskommunen. Jeg har heller ikke bedt om Ordet for at gaa ind paa de mange Beklagelser, der fremkom fra det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) over de mange

Ting, der ikke var taget med i Lovforslaget. Jeg har bedt om Ordet i Anledning af Udtalelser dels af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds dels af det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) om, at Lovforslaget af Hensyn til det praktiske Arbejde maa gennemføres ret hurtigt. Jeg udtalte ganske vist min Tilslutning og anbefalede Lovforslaget til velvillig Behandling, men deri laa ikke for mit Vedkommende, at jeg ansaa det for absolut givet, at Lovforslaget skulde gennemføres ekstraordinært hurtigt. Landstinget maa dog have Tid til i nogen Grad at gennemse det. Det er nemlig mit Indtryk, at det ikke er absolut nødvendigt at gennemføre Lovforslaget lige nu i disse Dage af Hensyn til det Arbejde, Ligningsmyndighederne er beskæftiget med. Jeg ser nok, at det er en Forudsætning fra Folketingets Side, at Loven skulde bruges ved Skatteligningen for 1924—25. Det kan den jo ogsaa paa mange Punkter komme til, selv om den ikke bliver gennemført i Løbet af 8 Dage. Det, der i Øjeblikket interesserer Ligningsmyndighederne mest, er Børnefradraget, og det er efter min Mening egentlig temmelig sent at benytte det nu, for Ligningsmyndighederne har allerede haft Brug for at faa fastlagt, hvor stort Børnefradrag der skal benyttes. Paa andre Punkter er det helt ud for sent, nemlig paa de Punkter, der tager Sigte paa at være Ligningsmyndighederne behjælpelige med at faa de rigtige Indkomster frem. Af den Grund tror jeg ikke vi behøver at haste saa stærkt. Det har været min Tanke, uden at jeg lod det faa Udtryk, da jeg før havde Ordet, at Sagen bør behandles i et Udvalg, og saa vidt jeg forstod det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), betragtede han det ogsaa som en Forudsætning, at Sagen blev henvist til et Udvalg, idet han jo omtalte forskellige Punkter, hvor det kunde være ønskeligt at faa undersøgt, om de Udtryk, der er anvendt, netop rammer det, der er tilsigtet.

Uden at ville gaa nærmere ind paa nogen af de Beklagelser, der har været fremsat, er der dog et enkelt Punkt, som jeg gerne vil gøre en Bemærkning om. Det er det Punkt, som særlig det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var inde paa, Ønskeligheden, ja næsten Nødvendigheden af, at Bevægelsesfriheden blev noget større, navnlig med Hensyn til Forhøjelsen af Procenterne — det var mere nødvendigt end at faa en Forandring i Nedsættelsesprocenterne —, for at man bedre kunde ramme de store Skatteydere. Ja